

[Grønning.]

mig udtalte, at han, naar Spørgsmaalet om indeværende Høstaars Maksimalpriser skulde tages op, vilde forsøge at vise samme Velvilje over for de Krav, der til den Tid vil blive rejst fra Landbrugets Side, som han har vist i dette Tilfælde. Jeg nærer ikke Tvivl om, at Landbruget vil møde frem med specificerede Krav, der viser Udgifternes Stigning og derigennem ogsaa motiverer en Forhøjelse.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ombytningkorn i øvrigt har vi selvfølgelig ikke noget imod, at dette Spørgsmaal fik en mere indgaaende Drøftelse, og paa den Foranledning, der er givet ved Bondepartiets Ændringsforslag, vil jeg sige, at selv om vi mener, at dette Forslag, der stiller Krav om, at Foderkorn skal stilles til Raadighed til en Pris af 2 Kr. under Rugprisen og til en Pris af 1 Kr. under Hvedeprisen, er for vidt-gaaende, saa vil der fra vor Side ikke være noget i Vejen for at optage en Drøftelse af Spørgsmaalet ud fra det Synspunkt, at Foderkorn bør stilles til Raadighed til de samme Priser, som man har opnaaet for Vintersæd. Hvis der kan blive Enighed om det, og hvis Tinget ønsker at standse Forhandlingerne her og at vise Forslaget tilbage til Udvalget for at søge en Løsning paa dette Spørgsmaal, saa vil der ikke fra vor Side være noget til Hinder derfor. Jeg vil dog ikke stille Forslag derom paa det nuværende Tidspunkt, jeg vil først høre, hvad der i øvrigt fremkommer.

Jeg vil slutte med at sige, at efter vort Skøn kan man ikke i indeværende Aar ændre de fastsatte Maksimalpriser paa Korn. Hvis dette skulde ske, skulde det være sket paa et tidligere Tidspunkt, nu kan det ikke ske, og derfor maa vore Bestræbelser rettes imod, at de Priser, vi skal have i det kommende Aar, bliver mere tilfredsstillende end dem, vi har haft i indeværende Aar. Forholdet er jo det, at dengang de nuværende Maksimalpriser blev fastsat, var de relativt tilfredsstillende, men efter den Udvikling, der har fundet Sted, eftersom Oliekagerne er steget i Pris, eftersom det udenlandske Erstatningskorn er steget i Pris, kan man nok sige, at de nuværende Maksimalpriser er meget utilfredsstillende. Derfor maa det være et Hovedhensyn for vort Vedkommende at lægge Sagen saaledes til Rette, at vi kan gøre os Haab om at faa en væsentlig Forbedring af disse Priser i det kommende Aar. Men vi er fuldt ud opmærksomme paa den Uret, der er begaaet over for Landbruget, som har maattet aflevere sit Brødkorn uden Mulighed for at faa Foderkorn i Stedet.

Jeg vil dog i den Forbindelse gøre opmærksom paa, at den højtærede Landbrugsminister for nogle Dage siden udtalte sig til Pressen — jeg tror, det var til den socialdemokratiske Provinspresse — og dær nævnte, at der om kort Tid vilde komme store Kornladninger frem til en Pris af 21 Kr. dansk Havn, og efter at de 2 Kroners Fragtgodtgørelse er trukket fra, vil Prisen altsaa blive 19 Kr., der tillagt Forhandlingsomkostningerne antagelig vil betinge, at Kornet kommer til at koste 21—22 Kr. Det er selvfølgelig Priser, som de, der har afleveret deres Brødkorn til 18—19 Kr., synes det er urimeligt for dem at betale, og derfor har vi stedse vist vor Villighed til at tage dette Spørgsmaal op. Jeg gør opmærksom paa, at naar det ikke er sket, skyldes det udelukkende Regeringspartierne; Tinget bør ikke glemme, hvor Magten er her i Landet. Det fulde Ansvar for, at det Spørgsmaal ikke allerede er ordnet, lægger jeg paa Regeringspartierne. Vi har til enhver Tid vist vor Villighed til at medvirke til en Ordning.

Rasmussen (Gylling): Udvalget har afholdt Møder og haft Samraad med Ministeren og med Formanden for Priskontrolraadet og har faaet Oplysninger angaaende Grundlaget for Forhøjelsen af Prisen paa Rugmel og derigennem ogsaa Prisen paa Hvedemel; skønt Oplysningerne ikke har været af en saadan Beskaffenhed, at vi har kunnet gennemgaa dem i Enkeltheder, har vi dog anset dem for en rimelig og naturlig Basis for Beregningerne. Jeg tror ganske vist, jeg har Lov at føje til, at det denne Gang, maaske i Modsætning til forrige Gang, er en rimelig for ikke at sige rigelig Beregning, der ligger til Grund.

Jeg vil gerne fremsætte en Bemærkning til Venstres Betænkning angaaende Muligheden for Landmændene til at ombytte Brødkorn med Foderkorn. Dèr vil jeg give Udtryk for mit Partis Standpunkt. Vi ønsker i høj Grad at medvirke til, at de, der afleverer Brødkorn, Rug og Hvede, kan blive sat i Stand til at købe Foderkorn til en Pris, der svarer til Prisen for Rug og Hvede. For Øjeblikket er disse Priser imidlertid ikke saadanne, at man kan købe Korn for dem, da det nødvendige Foderkorn ikke kommer frem til saadanne Priser, men der er nu stor Udsigt til, at man ved Indførsel af Majs og Byg er i Stand til at faa det tilstrækkelige Kvantum Foderkorn frem. Det er heller ingen Hemmelighed, at der arbejdes energisk paa, at det Tilskud, som skal gives til denne Vare, bliver saa stort, at den uden Udgifter kan erholdes af de Landmænd, som skal